ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 8090/2019

ଭୂଷଣ ବିଦ୍ୟୁତ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ଲିମିଟେଡ୍ .... *ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ –

ଉଦ୍ୟୋଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ତଥା-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ... *ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ*

ଅଣୁ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଦ୍ୟୋଗ ସୁବିଧା

ପରିଷଦ, ବକ୍ସି ବଜାର, କଟକ ଏବଂ

ଅନ୍ୟମାନେ

ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାମାନେ :

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଞ୍ଜିତ ମହାନ୍ତି, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.କେ. ଶର୍ମା, ଅଧିବକ୍ତା (ଏ ଜି ଏ)
(ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1 ପାଇଁ)
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ଏସ୍. ଦାସ, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା
(ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ପାଇଁ)

ପୀଠାସୀନ : ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିନ୍ଦମ ସିହ୍ନା

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 21.03.2023, 03.04.2023 ଏବଂ 28.06.2023

ରାୟ ତାରିଖ : 20.07.2023

---

1. ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଦୁଇ ପକ୍ଷ ସକାଶେ ଆବେଦନକରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦାସ, ହାଜର ହୋଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1

ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ।

2. ଅଣୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 2006ରେ ଧାରା 18ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଅଣୁ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଦ୍ୟୋଗ ସୁଗମ ପରିଷଦ (ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1) ଦ୍ୱାରା 20 ଫେବୃଆରୀ, 2019 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଜଣେ ପରିଚାଳନାଗତ ଋଣଦାତା ଥିଲେ । ଦେବାଳିଆ ଏବଂ ଦେବାଳିଆ ସଂହିତା, 2016 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପରିଷଦରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ ଏପରି କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ । ଅଧିକନ୍ତୁ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରେ, ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ସଫଳ ସମାଧାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଛରେ ସଫଳ ସମାଧାନ ଆବେଦନକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉକ୍ତ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହାର ଦାବି କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ସନ୍ତୋଷତା ଏବଂ ନିର୍ବହନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ, ବେଆଇନତା ଏବଂ ଭୌତିକ ଅନିୟମିତତା ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ମୁଖ ଦର୍ଶନରେ ବିଦିତ ହୁଏ ଯେହେତୁ ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2, ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀକୁ ଯୋଗାଣକାରୀ ଭାବରେ, ପରିଚାଳନାଗତ ଋଣଦାତା ଥିଲେ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀ ଆଇନ୍ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ (ଏନ୍ ସି ଏଲ୍ ଟି)ର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5, 2019 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ସମାଧାନ ଯୋଜନାରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ବିରୋଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତ ରାୟ ଅନୁସାରେ, ତାଙ୍କର ଟ.26,79,70,808.27/-ର ଦାବି ଉପରେ

ସମାଧାନ ଯୋଜନାରେ ଟ.22,01,84,363/- ପ୍ରଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉକ୍ତ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ରାଶିର 47.70 % ଯାହାକି ଟ.10,50,27,941/- ଅଟେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅର୍ଥ 24 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2022 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ୟୁନିଟ୍ କାରବାର ସନ୍ଦର୍ଭ (UTR) ସଂଖ୍ୟା SBIN 422083896125 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ । ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେହେତୁ ଏହା ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନାହିଁ । ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ସମାଧାନ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାରୁ, 2006 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବିବାଦର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନଥିଲା । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷାରେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଂହିତାରେ ଧାରା 31, 60 (5) ଏବଂ 238 ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉପସ୍ଥାପନ 2006 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବ-ଜମା ଉପରେ ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଭରସା ଥିଲା, ପ୍ରଥମତଃ **ଏଲ୍. ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ** ମାମଲାରେ, ଯାହା **AIR 1997 SC 1125**ରେ ନଥିଭୁକ୍ତ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 78 ଏବଂ 79ରେ ବିଧାନ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ବିବୃତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣମାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ନ୍ୟାୟିକ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବିଧାନର ମୌଳିକ ସଂରଚନାର ଏକ ଅଂଶ ଏବଂ ସଂସଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କଦାପି ବହିଷ୍କାର କିମ୍ବା ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ **ୱର୍ଲପୁଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ବନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ଅଫ୍ ଟ୍ରେଡ୍ ମାର୍କ୍ସ, ମୁମ୍ବାଇ** ଉପରେ ଭରସା ଥିଲା, ଯାହା **AIR 1999 SC 22**ରେ ବିବୃତ ହୋଇଛି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 15

ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଯେ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଥିବା ଆପତ୍ତିଟି ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତୃତୀୟ ଆକସ୍ମିକତା ଅଧୀନରେ ଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ 2006 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିନା ଅଧିକାରିତା ଉପରେ ଅଟେ ।

5. ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନ, **8 ଅକ୍ଟୋବର, 2021** ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ **ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6252 / 2021(ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବନାମ ମେସର୍ସ୍ ଆସ୍କା ସାଜସରଞ୍ଜାମ ଲିମିଟେଡ୍)**ର **ରାୟ** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9, 10 ଏବଂ 11ରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ 2006 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 19ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯାହାକି ଜମା-ପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଡିକ୍ରି, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ହେତୁ, ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ।

6. ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ତରଫରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉପସ୍ଥାପନ, ଗୋଟିଏ ପଟେ ସମାଧାନ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦାବି ଉପରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହେତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ ହେବାର 180 ଦିନର ଅବଧି ଶେଷ ହେତୁ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଆଦେଶ ନଥିଲା । ଏହିପରି, ରହିତାଦେଶ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2, ସେହି ସମୟରେ 2006 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଷଦକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

7. ଆଜି, ଶ୍ରୀ ଦାସ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏନ୍ ସି ଏଲ୍ ଟି ଠାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା କମ୍ପାନୀ ଅର୍ଜିରେ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

> *"ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଜବାବଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ସହିତ କାରବାର କରିବା ସମୟରେ ସେବା ଚୁକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ୱାର୍କ ଅର୍ଡ଼ର୍) ତଥା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା*

*ବହନପତ୍ରକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଉଭୟ ମୂଳ ରାଶି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ବିଷୟରେ ନୁହେଁ । **ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୁଧ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ।"***

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା)

ଶ୍ରୀ ଦାସ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ମହକିଲ ପରିଷଦକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏହାର ଆଧାର ଥିଲା ଯେ ମୂଳ ରାଶିର ଦାବି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସୁଧ ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବି ବିବାଦୀୟ ଥିଲା । ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଏହାର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଯାହା ଏକ ତ୍ରୁଟି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯେ, ମୂଳ ରାଶି ଦାବିର ଗ୍ରହଣ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କୁ ଦେୟ ସୁଧ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ପରିଷଦ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । 26 ଜୁଲାଇ, 2017 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଙ୍କା. 17,76,03,939.39 /-ର ସୁଧ 2006 ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଧାରା 15 ଏବଂ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ । ପରିଷଦ ନଥିଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ଦାବି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଦେୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତେବେ, ସମାଧାନ ଯୋଜନାର ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବିଚାରକୁ ନେଇ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୫. ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି:-

i) **ସ୍ୱିସ୍ ରିବନ୍ସ୍ ପି. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ, (2019) 213 କମ୍ପାନୀ ମାମଲା 198 (SC),** ସାରାଂଶ 10 ଏବଂ 11 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଛି । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ 2016 ସଂହିତାରେ ଏକ ମୁଖବନ୍ଧ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯେ, ସ୍ଥଗିତାଦେଶଟି ନିଗମ ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଥିଲା । ସୁଧ ପରିମାଣ ବାଦ୍ ଦେବା ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଷଦରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା କିମ୍ବା କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ii) **ପି. ମୋହନରାଜ ବନାମ ଶାହ ବ୍ରଦର୍ସ ଇସ୍ପାତ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍, (2021) 6 SCC 258,** ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 ରେ ସେହି ବିଞ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପାଇଁ ବିବୃତ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ **ସ୍ୱିସ୍ ରିବନ୍ସ୍** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ ।

9. ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି **(2021) 9 SCC 657**, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 61 ଏବଂ 62 (ମନୁପତ୍ର ପ୍ରିଣ୍ଟ) ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା **ଘନଶ୍ୟାମ ମିଶ୍ର ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଏଡ୍ଲେୱିସ୍ ଆସେଟ୍ ରିକନ୍ସଟ୍ରକ୍ସନ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍** ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ସେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା ଯେ ସମାଧାନ ଯୋଜନାକୁ ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବାର ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଏହା ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମୋଦନ ମୋହର ପାଇବା ପରେ ଏହା କମିଟି ଅଫ୍ କ୍ରେଡ଼ିଟର୍ସ (ସିଓସି) ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ, ଧାରା 30 ର ଉପଧାରା (2)ରେ ସୂଚିତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରେ । ଯୋଜନାର ଅନୁମୋଦନ ପରେ, ସଫଳ ସମାଧାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦାବି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି

କରାଯାଇଥିବା କଥିତ ବିଚାର ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏପରି କିଛି ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ସମାଧାନ ଯୋଜନାରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

10. 2016 ସଂହିତାର ଧାରା 12ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବଧି 180 ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ସମୟ ଅବଧି ଯାହା ତଦଧୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ 90 ଦିନରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଅବଧି କେବଳ ଥରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ । ତେବେ, 2019ର ଅଧିନିୟମ 26 ଦ୍ୱାରା ଏହି ଧାରାରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାରିଖ 16 ଅଗଷ୍ଟ, 2019ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ପରନ୍ତୁକ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ନିମ୍ନରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

> *"ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ନିଗମ ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଚାରଧୀନ ରହିଛି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକରେ ସୂଚିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ, ସେହି ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେବାଳିଆ ଏବଂ ଦେବାଳିଆପଣ ସଂହିତା (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 2019 ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବାର 90 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।"*

ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ କରିବାର ସମୟ ସଂଶୋଧିତ ପରନ୍ତୁକ ଦ୍ୱାରା 16 ଅଗଷ୍ଟ, 2019 ପରଠାରୁ 90 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମୟ ଶେଷ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ, ସମାଧାନ ଯୋଜନା 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2019ରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଧାରା 14ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରହିତାଦେଶ ଯାହାକି ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଉପଧାରା (4) ଅଧୀନରେ, ପରନ୍ତୁକ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ, ତାରିଖ 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2019ରେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ରହିତାଦେଶ ପାଇଁ

HIGH COURT ORISSA

କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ତେଣୁ, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରିଷଦରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲାବେଳେ ରହିତାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ବିନା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପରିଷଦ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରହିତାଦେଶ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଦାସ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତାରିଖ 16 ଅଗଷ୍ଟ, 2019ରେ ସଂଶୋଧନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

11. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ତର୍କ ଏବଂ ନିବେଦନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଜଣେ ଯୋଗାଣକାରୀ ଭାବରେ ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଉଭୟ ମୂଳଧନ ଏବଂ ସୁଧ କାରଣରୁ ଦାବି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, କେବଳ ମୂଳଧନ ଉପରେ ଦାବି କରିବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଯୋଗାଣକାରୀ ସଂହିତାର ଧାରା 60(5)ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଉପଧାରାଟି ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

> *"60(5). ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଏହାର ବିପରୀତରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ,* ***ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀ ଆଇନ୍ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ପରିସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ରହିବ -***
>
> *a. ନିଗମ ଋଣଗ୍ରହୀତା କିମ୍ବା ନିଗମର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ;*
>
> *b.* ***ନିଗମ ଋଣଗ୍ରହୀତା କିମ୍ବା ନିଗମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦାବି କରିବା*** *ଉପରେ ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହାର କୌଣସି ସହାୟକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ*

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାବି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଏବଂ

c. ପ୍ରାଥମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଆଇନ୍ ବା ତଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହା ଏହି ସଂହିତାରେ ନିଗମ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଋଣଗ୍ରହୀତା ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନରୁ କିମ୍ବା ପରିସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରୁ କିମ୍ବା ତା'ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା)

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରି ଦିଆଯାଇଥିବାର ଆଦେଶକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିନଥିଲେ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏନ୍ ସି ଏଲ୍ ଟି ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଦେବାଳିଆ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଆପତ୍ତିକୁ ବିରାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହି ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଅଟକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ, **ଏଡ଼େଲୱିସ୍** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇନର ଘୋଷଣା ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ, ସମାଧାନ ଯୋଜନାର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଏହାର ଅନୁମୋଦନ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି । ଏହା ନିର୍ବିବାଦୀୟ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଜଣେ ପରିଚାଳନାଗତ ଋଣଦାତା ଥିଲେ, ଯିଏ ସମାଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ,ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଅନୁମୋଦିତ ସମାଧାନ ଯୋଜନାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଯେ ରହିତାଦେଶ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2019 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସମାଧାନ ଯୋଜନା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ରହିତାଦେଶ ଜାରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ପରିଷଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

12. ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଏଥିରେ ଅଭିଲେଖ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ରହିତାଦେଶର ସତ୍ତା ପରିଷଦର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ତା ପରେ ବିବାଦର ବିଚାର ବିଷୟରେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୀରବ ରହେ । 2006 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଏବଂ

16 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକୃତ ମୂଳ ଦାବି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସୁଧ ଦାବି କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ସିଧାସଳଖ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ । ଏହି ବିବାଦର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ବାଦ୍ ପଡ଼ିବା ପ୍ରଥମତଃ ବୁଦ୍ଧିମତା ପ୍ରୟୋଗ ନକରିବା ଏବଂ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକ ନିହିତାର୍ଥକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସୁଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାବି କରିବା ଉପରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଉଦବେଗ ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

13. 2006 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 19 ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ-ଜମାର ଆବଶ୍ୟକତା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତା । ଧାରା 18, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996ରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । 1996 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ରହିଛି । 2006 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 19ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ପୂର୍ବ-ଜମାର ଆବଶ୍ୟକତା 1996 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଏ । ଏପରି କହିବା ପରେ, ସାମ୍ବିଧାନିକ ରିଟ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସଫଳତାର ସହ ଆବେଦନ କରିବାର ଆହ୍ୱାନ ଏକ ପୃଥକ ଆଧାରରେ ରହିଛି ଏବଂ ବୈକଳ୍ପିକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାରର ଉପଲବ୍ଧତା ସତ୍ତ୍ୱେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ । ବିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାମ୍ବିଧାନିକ ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପୂର୍ବ-ଜମା ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୁହେଁ ।

14. ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ନାକଚ

HIGH COURT ORISSA

କରିଦିଆଯାଇଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲାକୁ ନାକଚ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମହକିଲ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ବିବାଦୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏଠାରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି ।

15. ରିଟ୍ ଆବେଦନର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିଛି ।

(ଅରିନ୍ଦମ ସିହ୍ନା)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ପ୍ରଶାନ୍ତ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟ ର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ: କଟକ